

[Hans Knudsen.]

gørende år ingen skatter kan trække fra eller i hvert fald i det allerhøjeste kan trække et enkelt års skat fra. Det vil jeg meget advare imod alene af den grund, at det giver anledning til at manipulere med 30 pct. reglen for indkomster, som iøvrigt er konstante.

Med disse få bemærkninger skal jeg på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag og anbefale det til hurtigt og velvillig behandling i udvalget.

Alfred Bøgh: Det er almindelig kendt, at under den nugældende beskatningsform beskattes en indkomststigning særlig hårdt det første år efter, at pengene er indtjent, og der har, som andre ærede medlemmer har sagt, i skatteudvalget været enighed om, at dette burde ændres, således at den enkelte skatteyder blev interesseret i at øge sin indtægt uden frygt for, at han gennem statskatten året efter skulle afgive en altfor stor andel af frugten af sin indsats. Personlig må jeg sige, at jeg synes, dette problem er ført lovlig stærkt frem. Normalt arbejder en skatteyder dog mere end eet år, og indtægt og beskatning forløber som oftest mere jævnt. Jeg erkender dog, at problemet er tilstede, og udvalget har hele samlingen igennem søgt at få spørgsmålet løst på bedst mulig måde.

Udvalget har haft flere skitser og forslag til behandling, og jeg finder anledning til at takke finansministeren og hans embedsmænd for det arbejde, de har udført ved at foretage tallose beregninger om virkningerne af de forskellige forslag. Jeg tror, mine kolleger i udvalget har det som jeg, at jo mere vi har arbejdet med spørgsmålet, des mere er erkendelsen af, at det er en meget vanskelig opgave at løse helt tilfredsstillende, vokset.

To af de fremsatte forslag har været til behandling her i tinget, forslaget om forudbetaling af skat og finansministerens forslag om beregnet statsskat; da de har været til behandling her i salen, og da det i udvalget

har vist sig, at det ikke har været muligt at skabe grundlag for vedtagelse af nogen af dem, skal jeg ikke omtale dem nærmere.

Det foreliggende lovforslag løser problemet på den måde, at skatterådene ved beregning af statsskatten foretager en reduktion på 30 pct. af indtægtsstigningen. Virkningen bliver den tilsigtede, hvilket vi har fået oplyst gennem mange beregnede eksempler: den høje beskatning det første år efter en indtægtsstigning lempes væsentligt.

Der er i lovforslaget indført en bestemmelse om både en bund- og en topgrænse. Beregningen af reduktionen i beskatningen finder ikke sted for indtægtsstigninger under 200 kr., og ingen kan få større reduktion i indtægten end 3 000 kr. Jeg går ud fra, at der kan forhandles om disse grænser. Jeg er indforstået ned, at skatteydere med små indkomststigninger ikke skal afskæres fra lempelser, men jeg kender beregningsarbejdet så nøje, at jeg ved, at det ville spare megen administration, hvis man kunne forhøje bundgrænsen noget, så man undtager ubetydelige indtægtsstigninger.

Endvidere vil jeg gerne i modsætning til, hvad den forrige ærede taler gjorde, slå til lyd for, at man indfører en bestemmelse om, at de i skatteåret pålignede skatter kan fradrages, når de er betalt, selvom de ikke er forfaldne. Det vil efter min mening i mange tilfælde kunne få betydning for en udjævning af beskatningen. Der har i udvalget været udtalt ængstelse for, at denne bestemmelse ikke kunne forliges med nærværende forslag, fordi en skatteyder i visse tilfælde ville kunne se sin fordel ved at skaffe sig svingende indtægter alene ved at manipulere med skatteindbetalingen og dermed hvert andet år drage nytte af 30 pct. fradraget. Jeg deler ikke denne ængstelse. Det fremgår af finansministeriets sidste beregninger, at de besparelser, en skatteyder med jævne indtægter opnår ved gennem 11 år at manipulere mest muligt med skatteindbetalinger, er meget minimale, så minimale, at de slet ikke frister til at bruge dette middel. At virkningen bliver større ved alle